

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego

Przed-
płata:
(za egz.
nieob-
wiązko-
we) na
miesiąc
styczeń
1,00 zł.

Cena
ogłoszeń
miejscow.
za wiersz
mili-
metry
(1-lem.)
lub jego
miejsce
6 groszy

wychodzi w środy i soboty

ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY — KOŹMIN, UL. PLESZEWSKA 1 — TELEFON 84

REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYNIE — TELEFON 60

Sprzedżaj jesionów.

Dnia 19 stycznia br. odbędzie się na szosie Wyki—Kozmin sprzedaż 316 sztuk jesionów w drodze publicznego przetargu.

Reflektanci winni stawić się w dniu licytacji o 60k tartaku p. Steinerta w Kozmincu o godz. 10-tej.

Krotoszyn, dnia 9 stycznia 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Skalski.

— L. dz. 32/28 P. U. B. —

Mianowanie.

Pana Zydora Jana z Orpiszewa ustanawiam oglądaczem mięsa i badaczem trychin na obwód Orpiszew z dniem 15. I. 1928 r. do którego należą następujące miejscowości: Orpiszew gmina i dwór, Swinków gmina i dwór, Roszki, Dusznagórka, Baszyn dwór, Jastrzębiec bor., Janów folw., Paprotki, Łówkowiec leśn., Budy Stare bor., Brzezinka bor., Jazwiny, Jasnepole, Jelonek, Sędziszew odb., Witki odbud., Złotykokot osada i Zelisław osada.

PP. Sołtysi powiadomią publiczność interesowanych gmin o powyższem w sposób na miejscu praktykowany.

Krotoszyn, dnia 9 stycznia 1928 r.

p. o. Starosty: Skalski.

— L. dz. 180/28 —

W sprawie spisów poborowych rocznika 1907.

Panom Burmistrzom, Sołtysom i Przełożonym obszarów dworskich przypominam, iż w myśl art. 24 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej spisy poborowych rocznika 1907 winny być ukończone do dnia 1 lutego

Spisy te powinny być od dnia 1 lutego przez przeciąg 2 tygodni wyłożone w urzędzie gminnym do przejrzania. Każdemu pominiętemu w spisie lub niewłaściwie wpisanemu przysługuje prawo wpisu.

Dnia 15 lutego prześlą urzędy gminne jeden egzemplarz spisu do Starostwa celem sporządzenia listy poborowej, drugi zaś egzemplarz pozostawia w gminie.

O wyłożeniu spisów poborowych do przejrzania urzędy gminne winny ogłosić w sposób w danej gminie praktykowany.

Krotoszyn, dnia 9 stycznia 1928 r.
Pleszew.

p. o. Starosty: (—) Skalski.

Starosta: Dr. Wieczorek.

— L. dz. 3/28. —

Rozporządzenie policyjne z dnia 5 grudnia 1927 r. dotyczące czyszczenia i płukania naczyń do picia w lokalach publicznych.

Na mocy §§ 6, 12 i 18 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 (Zbiór ustaw str. 265)

i § 137 ustęp 2 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 rozporządza się za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na cały obszar Województwa Poznańskiego co następuje:

§ 1.

W lokalach publicznych jak restauracjach, wyzynykach, kawiarniach itp. należy utrzymywać naczynia do picia, w których się podaje gościom napoje, każdego czasu w czystym stanie. Wobec tego winny naczynia te być codziennie gruntownie czyszczone.

§ 2.

Przed każdorazowym napełnieniem należy naczynie do picia po stronie wewnętrznej i zewnętrznej dobrze oplukać. Zaniechanie tego może nastąpić jedynie na wyraźne żądanie gościa, który naczynie poprzednio używał.

§ 3.

Płukanie winno być uskuteczniane tylko w bieżącej wodzie. Nie wolno pod żadnym warunkiem zanurzać naczyń do picia w wodzie, w której się już znajdują spluczki z innych naczyń. O ile nie może być doprowadzony w miejsce płukania wodociąg, należy na ten cel ustawić dostatecznie obszerny rezerwoar z kurkiem, napełniony czystą wodą. Urządzenie do płukania winno w lokalu być w ten sposób umieszczone, aby każdy gość mógł naocznie się przekonać, iż naczynie do picia płucze się w czystej, bieżącej wodzie.

§ 4.

Urządzenie do płukania w bieżącej wodzie winno być utrzymane w bezwzględnej czystości.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie należy umieścić w każdym oddzielnym lokalu na widocznym miejscu.

§ 6.

Niezastosowanie się do powyższego rozporządzenia podlega karze grzywny do 60,— zł. a w razie nie możliwości uiszczenia odpowiedniej kary aresztu.

§ 7.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie po 4 tygodniach od dnia ogłoszenia. Równocześnie znoszę rozporządzenie z dnia 29 grudnia 1924 r. Dz. Urz. Woj. Poz. Nr. 14 z 14 kwietnia 1925 r. str. 71, dotyczące czyszczenia i płukania naczyń do picia w lokalach restauracyjnych.

Poznań dnia 5 grudnia 1927 r.

Wojewoda: Bniński.

— L. dz. 13188/27 VII. —

Powyższe rozporządzenie policyjne podaje do publicznej wiadomości z tem nadmienieniem, że rozporządzenie to wchodzi w życie po 4 tygodniach od dnia ogłoszenia a ogłoszone jest w Dz. Urz. Wojew. Poz. z dnia 24. XII. 1927 r. równocześnie znosi się odno-

śne rozporządzenie z dnia 29 grudnia 1924 r., ogłoszone w *Orędowniku Urzędowym* Nr. 32 z dnia 25. IV. 1925 r.

Krotoszyn,
Pleszew, dnia 7 stycznia 1928 r.

p. o. Starosty: Skalski
Starosta: Dr. Wieczorek.

— L. dz. 229/28. —

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne dotyczące wścieklizny.

Z powodu stwierdzenia dalszego wypadku wścieklizny w majątności Tursko powiatu pleszewskiego, rozszerzam obwód obserwacyjny ustanowiony rozporządzeniem mojem z dnia 30 grudnia 1927 r. (*Orędownik Urzędowy* nr. 104 z dnia 31. XII 1927) na następujące miejscowości:

Grodzisko, Rokutów, Zawady, Turowy, Gołuchów, Jedlec, Czerminiek, Macew, Kuchary, Szukdła, Popówek, Karsy i Kucharki.

Szczegółowe przepisy prawne zawarte są w wymienionem rozporządzeniu z dnia 30. 12. 1927 r.

Władze policyjne, Post. Pol. Państw. oraz sołtysów gmin i obszarów dworskich wzywam do jaknajściślej kontroli przestrzegania przepisów celem najszybszego stłumienia zarazy.

Pleszew, dnia 10 stycznia 1928 r.

Starosta: Dr. Wieczorek.

Sprawa dożywiania bezrobotnych w powiecie pleszewskim.

Podaję do wiadomości, iż na rzecz bezrobotnych w powiecie pleszewskim złożyły następujące miejscowości w dalszym ciągu:

Sobótka dom. kwotę	26.— zł
Tursko dom. kwotę	20.— zł
Czechel dom. kwotę	20.— zł
Rokutów gmina	5.— zł
Karminiek gmina	10,30 zł

Pleszew, dnia 5 stycznia 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Dr. Wieczorek.

— L. dz. 3906/27 W. P. —

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

(Ciąg dalszy)

Art. 27. Ograniczenia, wynikające z punktu b) art. 26, mogą być stosowane między innymi przez:

- uznanie pewnego miejsca lub obszaru jako zamkniętego dla wyprowadzenia i wprowadzenia doń zwierząt chorych, podejrzanych i wrażliwych na zarazę, stosownie do rodzaju zarazy, rozmiaru grożącego niebezpieczeństwa i stosunków miejscowych; zamknięcie może dotyczyć również paszy, ściółki i wogóle przedmiotów uznanych za możliwe rozsadniki zarazy;
- wstrzymanie dalszego przewozu, pędzenia lub innego prowadzenia zwierząt;
- zakaz lub ograniczenie wypędzania zwierząt na pastwisko oraz używania pewnych dróg i ulic;
- zakaz wspólnego używania studziń, miejsc pojenia, pławienia itp.

Art. 28. Minister Rolnictwa określi wypadki i sposób stosowania środków przewidzianych w art. 26 i 27 oraz wskaże w rozporządzeniu władze powołane do ich stosowania, nie naruszając przytem przepisów.

zawartych w art. 30 do 74, a dotyczących poszczególnych chorób zwierzęcych.

Art. 29. Minister Rolnictwa może dla obszaru całego Państwa lub jego części w drodze rozporządzeń:

- włączyć do chorób, podlegających obowiązkowi zgłaszania, inne choroby, w art. 20 nie wymienione, oraz przepisywać sposób ich zwalczania środkami przewidzianymi w rozporządzeniu niniejszem;
- wyłączać od obowiązku zgłaszania na czas określony lub do odwołania poszczególne choroby, wymienione w art. 20.

Rozdział IV.

O środkach przeciwko poszczególnym zaraźliwym chorobom zwierzęcym.

I. Księgosusz.

Art. 30. W razie urzędowego stwierdzenia podejrzenia księgosuszu należy:

- wzbronić wstępu do miejsca lub obszaru uznanego za zamknięty (art. 27) osobom obcym z wyjątkiem lekarzy weterynaryjnych, organów władz, duchownych, lekarzy i akuserek w celu umożliwienia im wypełnienia obowiązków służbowych lub zawodowych, jako też z wyjątkiem innych osób, które ze względów szczególnych uzyskają na wstęp każdorazowo zezwolenie starosty;
- zarządzić na określonym obszarze obowiązek zgłaszania każdego wypadku zachorowania lub padnięcia zwierząt wrażliwych na księgosusz;
- wzbronić na określonym obszarze usuwania zwłok zwierząt wrażliwych na księgosusz, bez uprzedniego zbadania ich przez państwowego lekarza weterynaryjnego;
- zarządzić na określonym obszarze badania przed ubojem i po uboju zwierząt wrażliwych na księgosusz;
- zakazać obcowania mieszkańców miejsca lub obszaru zamkniętego z posiadaczami zwierząt wrażliwych na księgosusz, względnie opuszczania miejsca lub obszaru zamkniętego bez uprzedniego oczyszczenia i odkażenia obnazonych części ciała, obuwia, odzieży, tudzież przenoszonych rzeczy.

Art. 31. W razie stwierdzenia księgosuszu, prócz zastosowania środków, wymienionych w art. 30, należy zarządzić:

- natychmiastowe zabicie zwierząt chorych, podejrzanych o chorobę, oraz, o ile nie zostanie zastosowane szczepienie, także zwierząt podejrzanych o zarażenie się;
- zniszczenie w całości wra ze zskórą zwłok zwierząt dotkniętych księgosuszem i podejrzanych o księgosusz;
- otoczenie miejscowości zapowietrzonych lub jej części kordonem cywilnym, policyjnym lub wojskowym, a nadto zamknięcie pewnych dróg lub ulic dla ruchu osób; w celu umożliwienia władzom administracyjnym ustanowieniakordonu wojskowego, Minister Spraw Wojskowych wyda potrzebne zarządzenia.

Szczepienie może być przeprowadzone tylko na zarządzenie Ministra Rolnictwa.

Art. 32. W razie urzędowego stwierdzenia księgosuszu u zwierząt przeprowadzonych, przewożonych kolejami, statkami, lub znajdujących się na jarmarkach, przetargach, pokazach i w rzeźniach, może być zarządzone niezwłocznie zabicie wszystkich zwierząt tak chorych, jak podejrzanych i wrażliwych na tę zarazę, co do których przypuszczać wypada, że się zetknęły bezpośrednio ze zwierzętami chorem,

Art. 33. Przepisy wykonawcze określać będą w jakich wypadkach zarządzenia, wymienione w art. 30 do 32, stosowane być mają przez starostów, a w jakich przez wojewodów.

Art. 34. Wojewoda określa i ogłasza pewne obszary, jako okręgi zapowietrzzone lub zagrożone księgosuszem i w okręgach takich zarządza zakaz lub ograniczenie obrotu zwierzętami i przedmiotami, mogącemi roznosić zarazę.

Art. 35. W razie urzędowego stwierdzenia księgosuszu lub podejrzenia tej choroby, Minister Rolnictwa, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, może zarządzić ograniczenie ruchu osób na pewnym obszarze, między innymi przez zakaz odbywania targów, odpustów, pielgrzymek i wszelkich innych zgromadzeń publicznych.

2. Zaraza płucna.

Art. 36. Starosta po urzędowemu stwierdzeniu zarazy płucnej winien zarządzić natychmiastowe zabicie zwierząt chorych i podejrzanych, Minister Rolnictwa może jednak zarządzić, ażeby zabicie zwierząt podejrzanych o zarażenie się, było uzależnione od wyników uprzednio przeprowadzonych badań rozpoznawczych.

Art. 37. Mięso zwierząt chorych na zarazę płucną dopuszcza się do obrotu dopiero po zbadaniu przez lekarza weterynaryjnego i po zupełnym ostudzeniu; części nie nadające się do użytku ulegną zniszczeniu.

Art. 38. Szczepienia przeciw zarazie płucnej mogą być stosowane tylko za zezwoleniem Ministra Rolnictwa.

Art. 39. Wojewoda może określić i ogłosić pewne obszary jako okręgi zapowietrzzone lub zagrożone zarazą płucną i w okręgach takich zarządzić zakaz lub ograniczenie obrotu zwierzętami, surowcami zwierzęcemi i przedmiotami, mogącemi roznosić zarazę.

3. Pryszczycza.

Art. 40. Gdy na obszarze dotąd wolnym od pryszczycy zajdą pojedyncze wypadki tej choroby, Minister Rolnictwa ma prawo zarządzić zabicie zwierząt chorych i podejrzanych, jeżeli przypuszczać można, iż przez to da się osiągnąć zupełne stłumienie zarazy.

Art. 41. Wojewoda może określić i ogłosić pewne obszary za okręgi zapowietrzzone i zagrożone pryszczyczą i w okręgach takich zarządzić zakaz lub ograniczenie obrotu zwierzętami, surowcami zwierzęcemi i przedmiotami, mogącemi roznosić zarazę.

Starosta może zarządzić szczepienie zwierząt zagrożonych zarazą.

Art. 42. Użytkowanie niewyjałowionego w sposób przepisany mleka ze zwierząt chorych na pryszczycę, jak również wprowadzanie w obrót takiego mleka z zagród i pastwisk zapowietrzonych, jest wzbronione.

4. Wąglik, szeleśtnica, oraz zaraza dziczyzny i bydła rogatego.

Art. 43. Zwierząt chorych oraz podejrzanych o wąglik, szeleśtnicę lub zarazę dziczyzny i bydła rogatego nie wolno poddawać ubojowi.

Zwierzęta podejrzane o zarażenie się, wolno poddawać ubojowi, jedynie za zezwoleniem starosty.

Art. 44. Szczepienia przeciw chorobom, wymienionym w art. 43, wolno wykonywać jedynie za uprzednim zezwoleniem wojewody.

Art. 45. Operacje krwawe zwierząt chorych lub podejrzanych o choroby wymienione w art. 43 wolno wykonywać tylko lekarzom weterynaryjnym; zwłoki mogą być otwierane jedynie przez lekarza weterynaryjnego lub w jego obecności.

Art. 46. Zdejmowanie skór ze zwłok zwierząt, dotkniętych wąglikiem lub zarazą dziczyzny i bydła rogatego jest zakazane.

Starosta zarządzi w sposób wykluczający nie-

bezpieczeństwo zarazy usunięcie zwłok takich wraz ze skórą, sierścią, włosami, rogami, kopytami i ramicami.

Przy szeleśtnicy zdejmowanie skór jest dozwolone z zachowaniem przepisanych środków ostrożności.

Art. 47. Użytkowanie i wprowadzanie w obrót mleka oraz jego przetworów, pochodzących ze zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę wymienioną w art. 43 jest zakazane.

Art. 48. W razie wybuchu między zwierzęną wągliką, szeleśtnicy lub zarazy dziczyzny i bydła rogatego, przepisy art. 45 i 46 mają zastosowanie do zwłok zwierzyny.

5. Gruźlica bydła rogatego w postaci otwartej.

Art. 49. Starosta winien zarządzić odosobnienie i oznakowanie zwierząt, u których urzędowo stwierdzono gruźlicę otwartą, lub podejrzenie o tę chorobę.

Wojewoda może zarządzić zabicie takich zwierząt; w stosunku do zwierząt dotkniętych gruźlicą wymion należy bezwzględnie zabicie zarządzić.

Art. 50. Posiadacz zwierzęcia, dotkniętego gruźlicą otwartą lub podejrzanego o tę chorobę, może je poddać ubojowi po uprzednim zawiadomieniu starosty. Zwierzę takie winno być zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego po uboju.

Art. 51. Mleko zwierząt chorych na otwartą gruźlicę wymion winno być natychmiast po udoju zniszczone; mleko zwierząt chorych na otwartą gruźlicę innych organów (jelic, płuc, macicy) może być dopuszczane do użycia jedynie po wyjałowieniu w sposób przepisany.

6. Nosaczyna.

Art. 52. Starosta winien zarządzić:

- natychmiastowe zabicie zwierząt, u których nosaczyna została urzędowo stwierdzoną;
- odosobnienie i zamknięcie, jak również poddanie postępowaniu rozpoznawczemu zwierząt podejrzanych o chorobę;
- odosobnienie i poddanie postępowaniu rozpoznawczemu zwierząt podejrzanych o zarażenie się, przyczem może zezwolić na użytkowanie takich zwierząt w granicach oznaczonego obszaru.

Wojewoda winien zarządzić zabicie zwierzęcia podejrzanego o nosaczynę jeżeli po zastosowaniu postępowania rozpoznawczego nie można uchylić podejrzenia.

Minister Rolnictwa może zarządzić zabicie zwierząt podejrzanych o zarażenie się, jeżeli niezbędne jest spieszne stłumienie zarazy.

Art. 53. Poza wypadkami, w artykule poprzednim wymienionemi, stosowanie środków rozpoznawczych bez zezwolenia wojewody jest wzbronione.

Art. 54. Zwierząt chorych na nosaczynę i podejrzanych o tę chorobę nie wolno poddawać ubojowi.

Art. 55. Zdejmowanie skór ze zwłok zwierząt, dotkniętych nosaczyną, jest zakazane.

Starosta zarządzi bezpieczne usunięcie takich zwłok.

7. Ospa owcza.

Art. 56. Po urzędowemu stwierdzeniu ospy owczej starosta zarządzi niezwłocznie przeprowadzenie szczepienia wszystkich owiec, wolnych jeszcze od zarazy w zapowietrzonym stadzie. Starosta nie zarządzi szczepienia, jeżeli posiadacz w ciągu dziesięciu dni wszystkie owce danego stada podda ubojowi.

W razie groźniejszego szerszenia się zarazy, lub niebezpieczeństwa jej rozniesienia, wojewoda może zarządzić szczepienie wszystkich owiec zagrożonych zarazą.

Szczepienie zarządzane przez władze mogą być wykonywane jedynie za uprzednim zezwoleniem wojewody.

Art. 57. Owce podejrzane wolno poddawać ubojowi tylko za zezwoleniem starosty i pod nadzorem państwowego lekarza weterynaryjnego.

Art. 58. Zdejmowanie skór ze zwłok zwierząt dotkniętych ospą jest zakazane.

Starosta zarządzi bezpieczne usunięcie takich zwłok wraz ze skórą, wełną, racicami i rogami.

8. Zaraza stadnicza koni.

Art. 59. Koń dotknięty zarazą stadniczą i podejrzanych nie wolno dopuszczać do stanowienia.

Art. 60. Wojewoda zarządzi:

- oznakowanie koni dotkniętych zarazą stadniczą;
- wytrzebiecie ogierów, u których urzędowo stwierdzono zarazę stadniczą, co do których udowodniono, że od nich zaraziły się klacze, lub które stanowiły klacze chore na zarazę stadniczą.

Minister Rolnictwa może zarządzić zabicie klaczy chorych i podejrzanych o chorobę, albo też wzamian zabicia może zarządzić wywłaszczenie tych zwierząt za odszkodowaniem, które co do sposobu ustalenia jego wysokości i wypłaty podlega przepisom rozporządzenia niniejszego o odszkodowaniu i za zwierzęta za-

bite, natomiast nie polegają tym przepisom co do warunków przyznania lub odmowy.

Art. 61. Po urzędowym stwierdzeniu zarazy stadniczej starosta może dopuszczanie koni do stanowienia w obrębie zagrożonego obszaru uzależnić od wyniku uprzedniego ich zbadania przez państwowego lekarza weterynaryjnego. W razie groźnego niebezpieczeństwa wojewoda może zarządzić zbadanie wszystkich wogóle ogierów i klaczy na zagrożonym obszarze, oraz oprowadzenie rejestracji stanowienia, jakoteż zakazać oprowadzania ogierów celem stanowienia.

9. Otręt koni i bydła rogatego.

Art. 62. Koni i bydła rogatego, dotkniętych otrętem i podejrzanych, nie wolno dopuszczać do stanowienia.

10. Świerzb zwierząt jednokopytowych i owiec.

Art. 63. Posiadacz zwierząt jednokopytowych i owiec, u których urzędowo stwierdzono świerzb, winien poddać je leczeniu przez lekarza weterynaryjnego.

W razie niewykonania powyższego przepisu starosta zarządzi zamknięcie zwierząt w stajni (owczarni).

Art. 64. Skóry zwierząt dotkniętych świerzdem wolno dopuszczać do obrotu po zastosowaniu przepisanych środków ostrożności.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Dział nieurzędowy.

Głoszenie sprzedaży drewna.

I. Dnia 16 stycznia b. r. o godz. 9³⁰ przed południem sprzedawać się będzie publicznie największej dającemu za natychmiastową zapłatą, w lokalu pana Błażejczyka w Orpiszewie

z leśnictwa Łówkowiec.

- ca: 100 m³ słabego budulcu dęb. buk, sosn i świerk.
" 50 szt. dragów świerkowych i sosnowych I i II kl.
" 40 mp. dębowych wałków użytkowych 2—3 mtr. długich.
" 250 mp. dębowych szczap opałowych
" 20 mp. sosn. i świerk. szczap opałowych
" 100 mp. chrostu cieńkiego twardego i miękiego.

kw. 1, 3, 6, 7, 8.

II. Dnia 21 stycznia b. r. o godz. 9³⁰ przed południem sprzedawać się będzie publicznie największej dającemu za natychmiastową zapłatą, w lokalu pana Liebka w Koźmińcu

z leśnictwa Starylas.

- ca: 65 m³ budulcu dębowego, kwadra 1a, 16³, 16⁷, 24¹, 32⁵,
" 125 " sosnowego,
" 20 mp. wałków użytkowych 2,40 długie (słupki do plotu) kwadra 24¹.
" 150 szt. dragów świerkowych I—III kl. kwadra 24¹,
" 180 mp. dębowych, grabowych, brzożowych szczap. opał. kwadra 1a, 15⁴, 16⁷, 24¹,
" 250 " sosnowych i świerkowych szczap. opałowe kwadra 24¹, 32⁵,
" 15 " cieńkich wałków kwadra 15⁴,
" 120 " chrostu cieńkiego " "

Drewno oglądać można przez 3 dni poprzedzające licytację za uprzednim zgłoszeniem się u odnośnego leśniczego, który udzieli na życzenie bliższych wyjaśnień.

Nadleśnictwo Państwowe Jasnepole.

Zapisujcie Orędownik.

Przetarg przymusowy.

W sobotę, dnia 14. 1. br. o godzinie 11-jej w Zdunach (Młyn Parowy) sprzedam publicznie największej dającemu za gotówkę 1 odsiewacz (A. Wetzig Wittenberg), 1 biurko dyplom., 1 stołek i 1 biurko stołowe. W DOWCZYK, komornik sądowy w Krotoszynie.

Przyjmujemy zgłoszenia na przerobienie zmarzniętych i napsutych

kartofli.

O warunkach dowiedzieć się można w niżej podanej firmie.

Fabryka Płatków Ziemniaczanych w Krotoszynie

Spółdzielnia zap. z ogr. odpowiedzialnością.

Przetarg przymusowy.

W sobotę, dnia 14. 1. br. o godz. 11,30 w Zdunach ul. Kolejowa 20 sprzedam publicznie największej dającemu za gotówkę

1 fortepian.

W DOWCZYK, komornik sądowy w Krotoszynie.

Przetarg przymusowy.

W sobotę, dnia 14. 1. br. o godz. 12,30 w Perzycach (zagr. Jana Mądreckiego) sprzedam publicznie największej dającemu za gotówkę

1 wirówkę.

W DOWCZYK, komornik sądowy w Krotoszynie.